

dels triennis al personal funcionari en pràctiques que prèviament era personal temporal, però no a aquells que, amb caràcter previ, eren personal funcionari de carrera.

Esta premissa, com a punt de partida, resulta errònia, ja que l'apartat segon de l'article 80 reconeix al personal en pràctiques que ja estiga prestant servis en la mateixa administració com a funcionària o funcionari de carrera, o personal laboral fix, el dret a optar a percebre una remuneració per import igual que la que li corresponguera fins al moment del seu nomenament. Esta remuneració inclouria tots els conceptes que es percebien, entre els quals estarien els triennis. Per la qual cosa no hi hauria cap discriminació respecte al personal temporal i, en conseqüència, no es produiria el trencament del principi d'igualtat a què fa referència el Grup Parlamentari Compromís.

Segon. Sobre el cobrament dels complements específics.

No és possible fer referència en les retribucions del personal en pràctiques als complements específics, ja que estos vénen definits en l'article 76 de la Llei d'Ordenació i Gestió de la Funció Pública Valenciana, com una retribució complementària destinada a «retribuir les condicions particulars dels llocs de treball, així com la dedicació i incompatibilitat exigible per al seu exercici»; per això, no va ligada a la persona, sinó al lloc de treball que esta ocupa, i no pot ser ni consolidable, ni transportable a una nova situació en l'administració.

D'acord amb els raonaments exposats, es considera que la redacció de l'article 80 de la Llei 10/2010, de 9 de juliol, de la Generalitat, d'Ordenació i Gestió de la Funció Pública Valenciana, resulta ajustada a dret i ha de mantindre's tal com està actualment en la norma. Per això, el Consell manifesta el seu criteri contrari a la presa en consideració de la proposició de llei per a la modificació de la Llei 10/2010, de 9 de juliol, de la Generalitat, d'Ordenació i Gestió de la Funció Pública Valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Compromís.

PERQUÈ CONSTE I TINGA L'EFFECTE CORRESPONENT,
EXPEDISC LA PRESENT CERTIFICACIÓ
A VALENCIA, EL 28 DE GENER DE 2011

Proposició de llei de proposició de llei de dació en pagament de l'habitatge hipotecat amb alliberament del deute, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE 72.052)

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, d'acord amb els articles 124 i 170.1 del RC, en la reunió del 8 de febrer de 2011, ha acordat admetre a tràmit la Proposició de llei de proposició de llei de dació en pagament de l'habitatge hipotecat amb alliberament del deute, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE 72.052).

D'acord amb el que hi ha disposat en els articles 125.2 i 95.1 del RC, se n'ordena la publicació en el *Boletín Oficial de Les Corts*, i la comunicació al Consell.

Palau de Les Corts
València, 8 de febrer de 2011

La presidenta
María Milagrosa Martínez Navarro

cobro de los trienios al personal funcionario en prácticas que previamente era personal temporal, pero no a aquellos que, con carácter previo, fueran personal funcionario de carrera.

Esta premissa, como punto de partida, resulta errónea, ya que el apartado segundo del artículo 80 reconoce al personal en prácticas que ya esté prestando servicios en la misma Administración como funcionaria o funcionario de carrera, o personal laboral fijo, el derecho a optar por percibir una remuneración por igual importe de la que le correspondía hasta el momento de su nombramiento. Esta remuneración incluiría todos los conceptos que se venían percibiendo, entre los cuales estarían los trienios, por lo que no existiría discriminación alguna con respecto al personal temporal y, en consecuencia, no se estaría produciendo la quiebra del principio de igualdad a la que hace referencia el Grupo Parlamentario Compromís.

Segundo. Sobre el cobro de los complementos específicos.

No es posible hacer referencia en las retribuciones del personal en prácticas a los complementos específicos, ya que éstos vienen definidos en el artículo 76 de la Ley de Ordenación y Gestión de la Función Pública Valenciana, como una retribución complementaria destinada a «retribuir las condiciones particulares de los puestos de trabajo, así como la dedicación e incompatibilidad exigible para su desempeño», por lo que no va ligada a la persona, sino al puesto de trabajo que ésta ocupa, no pudiendo ser ni consolidable, ni trasladable a una nueva situación en la Administración.

De acuerdo con los razonamientos expuestos, se considera que la redacción del artículo 80 de la Ley 10/2010, de 9 de julio, de la Generalitat, de Ordenación y Gestión de la Función Pública Valenciana, resulta ajustada a derecho y debe mantenerse tal y como está actualmente en la norma. Por ello, el Consell manifiesta su criterio contrario a la toma en consideración de la Proposición de Ley de Modificación de la Ley 10/2010, de 9 de julio, de la Generalitat, de Ordenación y Gestión de la Función Pública Valenciana, presentada por el Grupo Parlamentario Compromís».

PARA QUE CONSTE Y SURTA SUS EFECTOS,
EXPIDO LA PRESENTE CERTIFICACIÓN
EN VALENCIA, A 28 DE ENERO DE 2011

Proposición de ley de proposición de ley de dación en pago de la vivienda hipotecada con liberación de la deuda, presentada por el Grupo Parlamentario Compromís (RE 72.052)

PRESIDENCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, de acuerdo con los artículos 124 y 170.1 del RC, en la reunión del 8 de febrero de 2011, ha acordado admitir a trámite la Proposición de ley de proposición de ley de dación en pago de la vivienda hipotecada con liberación de la deuda, presentada por el Grupo Parlamentario Compromís (RE 72.052).

De acuerdo con lo dispuesto en los artículos 125.2 y 95.1 del RC, se ordena su publicación en el *Boletín Oficial de Les Corts*, y su comunicación al Consell.

Palau de Les Corts
Valencia, 8 de febrero de 2011

La presidenta
María Milagrosa Martínez Navarro

A LA MESA DE LES CORTS

Enric Xavier Morera Catalá i Mònica Oltra Jarque, síndic i portaveu adjunta respectivament del Grup Parlamentari Compromís, segons el que hi ha disposat en l'article 170, presenta la proposició de llei següent per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats:

La motivació d'aquesta proposta es fonamenta en el fet que durant els últims anys institucions i entitats financeres ens han volgut fer creure que la societat espanyola era cada vegada més rica i amb major capacitat de deute gràcies a l'augment del valor dels immobles. Però, el temps ha demostrat que aquest augment patrimonial era fictici, fruit de la bombolla immobiliària i del model de creixement econòmic especulatiu no productiu i financer. Aquest model de creixement ens ha deixat uns sous estroncats i un patrimoni immobiliari que val menys que els deutes que es van contraure amb les entitats financeres, a causa del fet que les taxacions fets pels immobles estaven sobrevalorades i fora de la realitat.

L'estancament dels salariis, l'augment vertiginós del preu de l'habitatge, l'escàs mercat de lloguer, uns tipus d'interès a mínims històrics, una normativa molt laxa quant a la responsabilitat dels bancs i les caixes davant les condicions ofertades per a crèdits i hipoteques, com també una supervisió deficient per part del Banc d'Espanya, han obligat desenes de milers de famílies a hipotecar-se fins a 40 anys per a poder fer front a la despesa mensual derivada. L'esclat de la bombolla immobiliària i la crisi financer i econòmica han deixat nombrosa població en desocupació, i la impossibilitat de moltes famílies de fer front al deute hipotecari està sent una realitat cada vegada major i una de les noves causes d'exclusió social.

L'execució hipotecària és el fet de perdre l'habitatge per impagament del crèdit hipotecari. L'habitatge surt a subasta, i la Llei d'enjudiciament civil (LEC) 1/2000 estableix que, en cas que no es presenten postors, el banc pot adjudicar-se l'habitatge pel 50% del valor de la nova tasació. El banc no sols es queda amb l'habitatge per un preu molt menor que el preu pel qual es va signar la hipoteca, sinó que a més pot reclamar el pagament del deute restant. A diferència d'altres països com ara els anglosaxons, a Espanya el préstec és personal amb garantia hipotecària, és a dir que grava la persona i no la propietat. En cas d'impagament, la persona és embargada a través de l'habitatge, la resta de béns i el sou, i queda en un estat de vulnerabilitat, desprotecció i amb un alt risc de caure en l'exclusió social.

Així, la persona que es va hipotecar per la compra d'un habitatge, davant la impossibilitat de fer front als pagaments mensuals, es queda sense casa, amb un deute encara amb l'entitat i amb una taca en l'expedient o «historial de crèdit», que impossibilita aconseguir noves fonts de finançament. L'executat està abocat no sols a l'exclusió social, sinó també a l'exclusió financer, atès que la impunitat amb què les entitats financeres inclouen els clients deutors en fitxers de morosos, els impossibilita en la pràctica la recuperació de la pròpia vida civil i econòmica.

Aquest fet té conseqüències dramàtiques per al conjunt de la societat i per a les famílies que veuen que, mentre les entitats financeres reben ajudes milionàries per a fer front a la crisi, amb diners que surten dels impostos que paguem entre tots, aquesta mateixa valoració de la gravetat de la crisi no s'aplica a la ciutadania com a treballadora i consumidora, per a la qual val únicament el principi jurídic de pacta

A LA MESA DE LES CORTS

Enric Xavier Morera Catalá y Mónica Oltra Jarque, síndico y portavoz adjunta respectivamente del Grupo Parlamentario Compromís, a tenor de lo dispuesto en el artículo 170, presenta la siguiente proposición de ley para presentar a la Mesa del Congreso de los Diputados:

La motivación de la presente propuesta se fundamenta en el hecho de que durante los últimos años instituciones y entidades financieras nos han querido hacer creer que la sociedad española era cada vez más rica y con mayor capacidad de deuda gracias al aumento del valor de los inmuebles. Pero, el tiempo ha demostrado que este aumento patrimonial era ficticio, fruto de la burbuja inmobiliaria y del modelo de crecimiento económico especulativo no productivo y financiero. Este modelo de crecimiento nos ha dejado unos sueldos estancados y un patrimonio inmobiliario que vale menos que las deudas que se contrajeron con las entidades financieras, debido al hecho de que las tasaciones hechas por los inmuebles estaban sobrevaloradas y fuera de la realidad.

El estancamiento de los salarios, el vertiginoso aumento del precio de la vivienda, el escaso mercado de alquiler, unos tipos de interés a mínimos históricos, una normativa muy laxa en cuanto a la responsabilidad de los bancos y las cajas ante las condiciones ofertadas para créditos e hipotecas, así como una deficiente supervisión por parte del Banco de España, han obligado a decenas de miles de familias a hipotecarse hasta 40 años para poder hacer frente al gasto mensual derivado. El esplendor de la burbuja inmobiliaria y la crisis financiera y económica han dejado a numerosa población en paro, y la imposibilidad de muchas familias de hacer frente a la deuda hipotecaria está siendo una realidad cada vez mayor y una de las nuevas causas de exclusión social.

La ejecución hipotecaria es el hecho de perder la vivienda por impago del crédito hipotecario. La vivienda sale a subasta, y la Ley de enjuiciamiento civil (LEC) 1/2000 establece que, en caso de no presentarse postores, el banco puede adjudicarse la vivienda por el 50% del valor de la nueva tasación. El banco no solo se queda con la vivienda por un precio mucho menor que el precio por el que se firmó la hipoteca, sino que además puede reclamar el pago de la deuda restante. A diferencia de otros países como los anglosajones, en España el préstamo es personal con garantía hipotecaria, es decir que grava la persona y no la propiedad. En caso de impago, la persona queda embargada a través de la vivienda, resto de bienes y sueldo, dejándola en un estado de vulnerabilidad, desprotección y con un alto riesgo de caer en la exclusión social.

Así, la persona que se hipotecó por la compra de una vivienda, ante la imposibilidad de hacer frente a los pagos mensuales, se queda sin casa, con una deuda aún con la entidad y con una mancha en el expediente o «historial de crédito», que impide alcanzar nuevas fuentes de financiación. El ejecutado está abocado no solo a la exclusión social, sino también a la exclusión financiera, dado que la impunidad con que las entidades financieras incluyen a los clientes deudores en ficheros de morosos, les impide en la práctica la recuperación de su propia vida civil y económica.

Este hecho tiene consecuencias dramáticas para el conjunto de la sociedad y para las familias que ven que, mientras las entidades financieras reciben ayudas millonarias para hacer frente a la crisis, con dinero que salen de los impuestos que pagamos entre todos, esta misma valoración de la gravedad de la crisis no se le aplica a la ciudadanía en tanto que trabajadora y consumidora, para la que vale úni-

sunt servanda (els contractes s'han de respectar). No obstant això, no s'aplica aquest criteri a la taxació que el banc va utilitzar per a atorgar el préstec, la taxació que forma part del pacte entre dues parts, i per tant hauria de ser respectada per l'entitat financera. Així, doncs, al contrari que en el cas espanyol, en moltes de les legislacions del nostre entorn com ara França, Bèlgica, Alemanya o els països anglesos es té en compte la situació de sobreendeutament personal i deute hipotecari de les persones físiques, quan el deudor ho és de bona fe (per causes sobrevingudes) i el bé hipotecat és l'habitatge habitual.

La Secció Segona de l'Audiència Provincial de Navarra en un interlocutòria de 17 de desembre de 2010 va sentenciar, per primera vegada en l'Estat espanyol, que l'entrega d'un pis hipotecat al banc salda la hipoteca pendent, igual que el que passa en altres països. El litigi va tenir lloc entre una entitat bancària i un client el pis del qual el banc s'havia quedat en subhasta (per un valor inferior al de taxació) i al qual li exigia igualment els pagaments mensuals del deute que considerava pendent.

Es tracta d'un cas particular i la sentència ha estat recorreguda al Suprem, però la interpretació del jutge Navarro assenyala que, encara que el preu d'adjudicació per subhasta d'un pis és inferior al deute, l'entrega del pis cancel·la la totalitat del que es deu. És a dir, que es considera una dació en pagament.

Pel que s'ha dit amb anterioritat i d'acord amb el que hi ha disposat en l'article 170, el Grup Parlamentari Compromís presenta la proposició de llei següent perquè es presente a la Mesa del Congrés dels Diputats:

PROPOSICIÓ DE LLEI DE PROPOSICIÓ DE LLEI DE DACIÓ EN PAGAMENT DE L'HABITATGE HIPOTECAT AMB ALLIBERAMENT DEL DEUTE

Exposició de motius

L'objectiu d'aquesta llei és adequar la legislació sobre béns immobles hipotecats als països del nostre entorn, de manera que s'introduesca en el tràfic jurídic més seguretat per als compradors d'immobles i prestataris.

En l'actualitat l'habitatge hipotecat no constitueix dació en pagament que salde el deute en cas d'impagament de les quotes del préstec i l'execució de la hipoteca. La taxació que haguera servit de base per a la concessió del préstec es deixa a l'arbitri d'una de les parts –l'entitat financera–, la qual cosa vulnera el principi que els contractes han de ser sinal·lagmàtics i l'incompliment d'aquests no pot quedar a l'arbitri d'una sola de les parts. Aquest principi consagrat en el Codi civil s'enerva en el cas dels béns immobles hipotecats. Així mateix, el principi pacta sunt servanda només s'aplica rigorosament al pagament les quotes, és a dir, a una sola de les parts. No obstant això, el pacte que suposa la taxació inicial es varia en funció dels interessos de l'entitat bancària, independentment que l'habitacle no haja patit menyscavament en l'estructura o alteracions que justifiquen aquesta variació a la baixa de la taxació inicial, més enllà de les valoracions subjectives de mercat fetes de part.

A fi d'evitar aquests abusos de dret i d'adequar la legislació sobre hipoteques als principis generals de les obligacions i contractes continguts en la legislació civil, s'aprova

camente el principio jurídico de pacta sunt servanda (los contratos se tienen que respetar). Sin embargo, no se aplica este criterio a la tasación que el banco utilizó para otorgar el préstamo, tasación que forma parte del pacto entre dos partes, y por lo tanto debería ser respetada por la entidad financiera. Así pues, al contrario que en el caso español, en muchas de las legislaciones de nuestro entorno como Francia, Bélgica, Alemania o los países anglosajones se tiene en cuenta la situación de sobreendeudamiento personal y deuda hipotecaria de las personas físicas, cuando el deudor lo es de buena fe (por causas sobrevenidas) y el bien hipotecado es la vivienda habitual.

La Sección Segunda de la Audiencia Provincial de Navarra en un auto de 17 de diciembre de 2010 sentenció, por primera vez en el Estado español, que la entrega de un piso hipotecado al banco salda la hipoteca pendiente, al igual que lo que pasa en otros países. El litigio se dio entre una entidad bancaria y un cliente cuyo piso se había quedado el banco en subasta (por un valor inferior al de tasación) y al que le exigía igualmente los pagos mensuales de la deuda que consideraba pendiente.

Se trata de un caso particular y la sentencia ha sido recurrida al Supremo, pero la interpretación del juez Navarro señala que, aún siendo el precio de adjudicación por subasta de un piso inferior a la deuda, la entrega del piso cancela la totalidad del que se debe. Es decir, que se considera una dación en pago.

Por lo dicho con anterioridad y de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 170, el Grupo Parlamentario Compromís presenta la siguiente proposición de ley para presentar a la Mesa del Congreso de los Diputados:

PROPOSICIÓN DE LEY DE PROPOSICIÓN DE LEY DE DACIÓN EN PAGO DE LA VIVIENDA HIPOTECADA CON LIBERACIÓN DE LA DEUDA

Exposición de motivos

El objetivo de la presente ley es adecuar la legislación sobre bienes inmuebles hipotecados a los países de nuestro entorno, de manera que se introduzca en el tráfico jurídico mayor seguridad para los compradores de inmuebles y prestatarios.

En la actualidad la vivienda hipotecada no constituye dación en pago que salde la deuda en caso de impago de las cuotas del préstamo y ejecución de la hipoteca. La tasación que hubiera servido de base para la concesión del préstamo se deja al arbitrio de una de las partes –la entidad financiera–, lo cual vulnera el principio de que los contratos deben ser sinalagmáticos y su incumplimiento no puede quedar al arbitrio de una sola de las partes. Este principio consagrado en el Código civil se enerva en el caso de los bienes inmuebles hipotecados. Asimismo, el principio pacta sunt servanda solamente se aplica rigurosamente al pago las cuotas, es decir, a una sola de las partes. Sin embargo, el pacto que supone la tasación inicial se varía en función de los intereses de la entidad bancaria, independientemente de que la vivienda no haya sufrido menoscabo en su estructura o alteraciones que justifiquen esa variación a la baja de la tasa de interés inicial, más allá de las valoraciones subjetivas de mercado realizadas de parte.

Al objeto de evitar estos abusos de derecho y de adecuar la legislación sobre hipotecas a los principios generales de las obligaciones y contratos contenidos en la legislación ci-

aquesta llei que substitueix l'anterior regulació i s'adega als temps i les conjuntures dels nostres temps.

Article 1

Objecte

L'objecte d'aquesta llei és introduir límits i regles clares que permeten dotar de seguretat jurídica l'activitat creditícia per a evitar abusos per part de les entitats financeres i el sobreendeutament familiar.

Article 2

Entrega de l'habitatge hipotecat com a dació de pagament

Les persones que posseesquen la plena propietat d'un habitatge personal o familiar habitual que estiga hipotecat podran donar-la en pagament al titular de la hipoteca que consta en el Registre de la Propietat. La dació unilateral en pagament transmetrà la plena propietat de l'habitatge i extingirà la totalitat del deute vigent garantida per hipoteca per capital, interessos, penalitzacions, comissions, i qualsevol altre concepte.

Article 3

Forma

La dació unilateral en pagament es concedirà en escriptura pública, que serà notificada al titular de la hipoteca que consta en el Registre de la Propietat, acompanyada d'una acta notarial que acredite que es tracta d'un habitatge personal o familiar habitual.

Article 4

Inscripció en el Registre de la Propietat

La presentació en el Registre de la Propietat dels documents expressats en l'article anterior durà a la inscripció de l'habitatge a nom del titular o titulars de la hipoteca, que quedarà cancel·lada. En cap cas es necessitarà el consentiment del titular o els titulars de la hipoteca per a dur a terme aquesta inscripció.

Disposició derogatòria primera

Derogació de normes

Queda derogat l'article 670 de la Llei 1/2000 de 7 de gener, d'Enjudiciament civil.

Disposició derogatòria segona

Clàusula general de derogació

Queden derogades totes les disposicions legals o reglamentàries que s'oposen o contradiquen el contingut d'aquesta llei.

vil, se aprueba esta ley que viene a sustituir la anterior regulación, adecuándose a los tiempos y las coyunturas de nuestros tiempos.

Artículo 1

Objeto

El objeto de la presente ley es introducir límites y reglas claras que permitan dotar de seguridad jurídica la actividad crediticia para evitar abusos por parte de las entidades financieras y el sobreendeudamiento familiar.

Artículo 2

Entrega de la vivienda hipotecada como dación de pago

Las personas que posean la plena propiedad de una vivienda personal o familiar habitual que esté hipotecada podrán darla en pago al titular de la hipoteca que consta en el Registro de la Propiedad. La dación unilateral en pago transmitirá la plena propiedad de la vivienda y extinguirá la totalidad de la deuda vigente garantizada por hipoteca por capital, intereses, penalizaciones, comisiones, y cualquier otro concepto.

Artículo 3

Forma

La dación unilateral en pago se concederá en escritura pública, que será notificada al titular de la hipoteca que consta en el Registro de la Propiedad, acompañada de acta notarial que acredite que se trata de una vivienda personal o familiar habitual.

Artículo 4

Inscripción en el Registro de la Propiedad

La presentación en el Registro de la Propiedad de los documentos expresados en el artículo anterior llevará a la inscripción de la vivienda a nombre del titular o los titulares de la hipoteca, que quedará cancelada. En ningún caso se necesitará el consentimiento del titular o titulares de la hipoteca para llevar a cabo esta inscripción.

Disposición derogatoria primera

Derogación de normas

Queda derogado el artículo 670 de la Ley 1/2000 de 7 de enero, de Enjuiciamiento civil.

Disposición derogatoria segunda

Cláusula general de derogación

Quedan derogadas cuantas disposiciones legales o reglamentarias se opongan o contradigan el contenido de la presente ley.

Disposició final primera*Desenvolupament i aplicació*

El govern i la comunitat autònoma, en l'àmbit de les seues competències respectives, poden dictar totes les disposicions que siguen necessàries per a desenvolupar i aplicar la present llei.

Disposició final segona*Entrada en vigor i aplicació*

Aquesta llei entrarà en vigor en el termini de vint dies des de la publicació en el *Butlletí Oficial de l'Estat* (BOE) i s'aplicarà a qualsevol préstec hipotecari en vigor,

Les Corts, a 28 de gener de 2011
 Enric Xavier Morera Catalá
 Mónica Oltra Jarque

E. PROPOSTES DE RESOLUCIÓ**3. Dictàmens de les comissions d'investigació i de les comissions especials d'estudi****Dictamen de la Comissió Especial per a l'Estudi del Canvi Climàtic a la Comunitat Valenciana****PRESIDÈNCIA DE LES CORTS**

La Comissió Especial per a l'Estudi del Canvi Climàtic a la Comunitat Valenciana, en la reunió del 7 de febrer de 2011, ha aprovat el Dictamen de la comissió, sense introduir variacions en el text de la proposta presentada pel Grup Parlamentari Popular i aprovada com a Informe de Ponència, que apareix publicada en el *Butlletí Oficial de Les Corts* número 287, d'11 de febrer de 2011.

Els vots particulars presentats pel Grup Parlamentari Socialista, el Grup Parlamentari Compromís i l'Agrupació de Diputats i Diputades No Adscrits, es troben publicats en aquell mateix número del *Butlletí Oficial de Les Corts*.

Cosa que es publica per a coneixement general.

Palau de Les Corts
 València, 14 de febrer de 2011

La presidenta
 María Milagrosa Martínez Navarro

Disposición final primera*Desarrollo y aplicación*

El gobierno y la comunidad autónoma, en el ámbito de sus competencias respectivas, pueden dictar todas las disposiciones que sean necesarias para desarrollar y aplicar la presente ley.

Disposición final segunda*Entrada en vigor y aplicación*

La presente ley entrará en vigor en el término de veinte días desde su publicación en el *Boletín Oficial del Estado* (BOE) y se aplicará a cualquier préstamo hipotecario en vigor.

Les Corts, a 28 de enero de 2011
 Enric Xavier Morera Catalá
 Mónica Oltra Jarque

E. PROPUESTAS DE RESOLUCIÓN**3. Dictámenes de las comisiones de investigación y de las comisiones especiales de estudio****Dictamen de la Comisión Especial para el Estudio del Cambio Climático en la Comunitat Valenciana****PRESIDENCIA DE LES CORTS**

La Comisión Especial para el Estudio del Cambio Climático en la Comunitat Valenciana, en la reunión del 7 de febrero de 2011, ha aprobado el Dictamen de la comisión, sin introducir variaciones en el texto de la propuesta presentada por el Grupo Parlamentario Popular y aprobada como Informe de Ponencia, que aparece publicada en el *Boletín Oficial de Les Corts* número 287, de 11 de febrero de 2011.

Los votos particulares presentados por el Grupo Parlamentario Socialista, el Grupo Parlamentario Compromís y la Agrupación de Diputados y Diputadas No Adscritos, están publicados en aquel mismo número del *Boletín Oficial de Les Corts*.

Cosa que se publica para conocimiento general.

Palau de Les Corts
 Valencia, 14 de febrero de 2011

La presidenta
 María Milagrosa Martínez Navarro